

Два віночки

Яків Головацький

Попід гаєм зелененьким
Чиста річка тече,
На яворі зелененькім
Соловій щебече.
Сидить дівча над річкою,
Два віночки ввила
І ручкою біленькою
На воду пустила.
Один вінець з барвіночку,
А другий з рутоньки;
Один вінець козаченька,
Другий дівчиноньки.
Поплив вінок із барвінку,
Вовня го сіпає,
А остався із рутоньки,
Бо берег спиняє...
"Поїхав мій козаченько
В далеку дорогу,
Мене лишив, молоденьку,
Самую небогу!
Вернись, вінку із барвінку,
Приплинь к береженьку!
Вернись, милий, з України,
Пристань ко серденьку!..
Коли ж, вінку із барвінку,
Сплинеш к береженьку?
Коли вернеш з України,
Милий козаченьку?"
Закувала зозуленька
В гаю в середині,
Аж ся стало страшно, сумно
Молодій дівчині:
"В Україні на могилі
Зацвіла калина,
Там лежить твій козаченько,
Бідна сиротина!
А коли ся води вернуть,

Що за сім літ вплили,
Тоді вернесь з України
Козачок твій милий!"